

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/1355/2015
Identifikačné číslo spisu: 3113201955
Dátum vydania rozhodnutia: 16.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Šramková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3113201955.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom V Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9 proti odporcovi S. T., bytom U., o zaplatenie 2.199,58 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13 C 15/2013 o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. marca 2015 sp. zn. 4 Co 548/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 5. júna 2013 č. k. 13 C 15/2013 - 33 uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 513,74 Eur v mesačných splátkach po 100,- Eur, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov -revolvingového úveru vo výške úverového rámca 995,82 Eur (30.000,- Sk) prostredníctvom úverovej karty. Odporca dňa 29. Februára 2008 požiadal o navýšenie úverového rámca o 995,82 Eur (30.000,- Sk). Súd mal z predložených dôkazov preukázaný úverový rámec vo výške 60.000,- Sk, t. j. 1991,64 Eur. Navrhovateľ sa však v prejednávanej veci domáhal sumy vo výške 2.199,58 Eur, ktorá mala bez bližšej špecifikácie tvoriť istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu. Súd mal preukázané, že odporca vybral z bankomatu sumu vo výške 4.182,36 Eur a uhradil sumu 3.078,62 Eur pred spoplatnením úveru a sumu 590,- Eur po jeho spoplatnení. Zo splátkového kalendára vyplynulo, že výška poplatkov za výber z bankomatu je 112,23 Eur a výška poplatkov za výpis je 61,20 Eur. Súd preto vychádzal z predloženého splátkového kalendára a ustálil nesplatenú výšku istiny na sumu 1.103,74 Eur, z ktorej odpočítal zaplatenú sumu po spoplatnení úveru (590,- Eur), čím mal preukázanú nesplatenú časť istiny vo výške 513,74 Eur. V ostatnej výške nemal preukázanú dôvodnosť nároku a preto v zostávajúcej časti

návrh navrhovateľa zamietol.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie navrhovateľa voči výroku, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh, rozsudkom z 19. marca 2015 sp. zn. 4 Co 548/2013 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa vo veci. Navrhovateľ v žalobe tvrdil, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca 2.500,- Eur, čo však nevplynulo z predložených dôkazov. Navrhovateľ sa domáhal sumy 2.199,58 Eur, ktorú suma mala bez bližšej špecifikácie tvoriť istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu. Navrhovateľ sa odvolával na Sadzobník poplatkov, tento však súdu nepredložil a ani nebol ani ako dôkaz navrhnutý. Súd tak nemal preukázanú dôvodnosť poplatkov za výber z bankomatu a za výpis z účtu, pričom ich výšku mohol iba dedukovať z predloženého splátkového kalendára, čo pre ustálenie nároku, resp. toho, čoho sa navrhovateľ naozaj domáha nie je postačujúce. Pokiaľ ide o istinu vychádzal, vzhľadom na nedostatok tvrdení zo strany navrhovateľa, z predloženého splátkového kalendára a ustálil nesplatenú výšku istiny na 1.103,74 Eur, z ktorej odpočítal zaplatenú sumu po spoplatnení úveru (590,- Eur).

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Rozsudok odvolacieho súdu napadol v celom rozsahu. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu, ale aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 237 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom), pretože rozsudok odvolacieho súdu nie je riadne odôvodnený, keďže sa odvolací súd nevyporiadal s argumentáciou dovolateľa, ako aj § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. s ohľadom na absenciu riadneho odôvodnenia rozhodnutia sa stáva rozhodnutia nepreskúmateľným a konanie odvolacieho súdu je tak postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (odvolací súd vec nesprávne právne posúdil). Konštatoval, že súd správne v odôvodnení uviedol, že pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia. Má však za to, že táto povinnosť bola v návrhu v spojení s jeho prílohami dostatočne splnená. Odporca bol povinný hradiť spolu s istinou aj úroky z úveru a preto nesúhlasí s názorom súdu, že uvedený nárok nie je preukázaný. Zo splátkového kalendára jasne vyplýva v akej výške bol v rámci splátok úveru úrok z úveru vyrubený a v akej časti bol uhradený, čo platí aj o poplatkoch. Nie je preto možné tvrdiť, že uvedený nárok navrhovateľa bol nepreukázaný. Súd v danom prípade na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr to, či dovolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1), ďalej proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2) a napokon proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3).

V prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom vo svojom výroku prípustnosť dovolania nevyslovil), a nejde o potvrdenie

rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p., a v tejto veci nebolo dovolacím súdom vydané predchádzajúce rozhodnutie, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. vyvodit' nemožno. Podľa ustanovenia § 242 ods. 1 druhej vety O. s. p., ukladajúceho dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal prípustnosť dovolania nielen vo vzťahu k § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady konania vymenované v § 237 písm. a/ až e/ O. s. p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania nemožno vyvodit'.

So zreteľom na navrhovateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), pričom treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii niektorej z uvedených procesných väd, určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Navrhovateľ vytýkal odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Odôvodnenie rozhodnutia je obsahovou náležitosťou písomného vyhotovenia rozhodnutia, ktorá má stručne, výstižne a presvedčivo uviesť, čoho a z akých dôvodov sa navrhovateľ domáhal, ako sa vyjadril odporca a vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval súd za (ne)preukázané, z ktorých dôkazov (ne)vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Dovolací súd dospel k záveru, že nie je opodstatnená námietka dovolateľa týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia odvolacieho súdu, lebo toto rozhodnutie vyhovuje požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 v spojení s ustanovením § 211 ods. 2 O. s. p.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303- A, s.12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. (§ 211 O. s. p.). Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozsudok odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p., je nepreskúmateľný. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody. Inaksa dostane mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené nielen čl. 46 ods. 1 ústavy, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdov nižších stupňov zodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvého stupňa primerane vysvetlil, ktoré nároky navrhovateľa uznal a z akého dôvodu, ako aj z ktorých dôkazov vychádza a rovnako čo bolo dôvodom, pre ktorý žalobu v časti zamietol. Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. stotožnil s právnymi závermi súdu prvého stupňa a zároveň sa vypoariadal s ďalšími námietkami navrhovateľa uvádzanými v dôvodoch odvolania, pričom poukázal na povinnosť účastníkov konania v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a tým na dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané tvrdenia navrhovateľa, hoci bolo o svojej povinnosti v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. riadne poučený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného

odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv navrhovateľa.

Dovolateľ namietal i nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (tzv. nepreskúmateľnosť). Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia za dôsledok a vonkajší prejav tzv. inej procesnej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 111/1998). Takáto procesná vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd len pre úplnosť dodáva, že kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní teda nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (II. ÚS 78/05).

Dovolanie je tiež odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Dovolateľ navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako celok. Pokiaľ dovolaním napadol výrok tohto rozsudku o trovách konania, smeruje jeho dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O. s. p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O. s. p.).

Prípustnosť dovolania proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania je výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O. s. p. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca zmätočnosť, nemožno prípustnosť dovolania proti tomuto výroku vyvodiť ani z § 237 O. s. p.

Nakoľko v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.